

stofwisseling ook stoffen worden gevormd, die den bloeddruk verhoogen. Als zoodanig werken bijv. de aminen, zooals BARGER en DALE in hun klassieke proeven hebben aangetoond. ORR en INNES nemen nu aan, dat, indien veel water wordt gedronken, vele splitsingsproducten, waaronder deze aminen, in vermeerderde hoeveelheid worden verwijderd en dat daaraan de bloeddrukverlaging te wijten zou zijn.

Bij sommige nierzieken kan de uitscheiding van water zoodanig gestoord zijn, dat niet dadelijk de gedronken hoeveelheid uitgewaterd kan worden. Dan ontstaat vóór de bloeddrukverlaging een tijdelijke verhooging (*British Journ. of exp. Path.* 1922. Vol. 3 bldz. 61)

KOOPMAN.

Over superinfectie, depressie-immuniteit. — Bij tuberculose is waargenomen, dat na een besmetting een zeker immuniteit ontstaat tegen een nieuwe besmetting, ondanks dat het eerste proces voorschrijdt en tenslotte tot den dood voert. B. LANGE (*Z. f. Hygiene und Infektions-Krankheiten* 94 bldz. 135) en J. MORGENROTH en L. ABRAHAM (*ibidem* bldz. 163) hebben nu nagegaan, of dit verschijnsel ook bij andere infecties voorkomt. De eerste vond bij besmetting der cavia met kippencholerabacillen en bij muizentyphus, de tweede bij streptocokken, dat inderdaad dit verschijnsel ook bij deze infecties aangetoond kan worden, zij het ook niet zoo duidelijk als bij de tuberculose door den korteren duur der ziekte.

L. K. WOLFF.

Renale dwerggroei. — Hiervan beschrijft DONALD PATERSON een geval (*The Lancet*, 13 Mei 1922). Het betreft een jongen van 6 jaar, die naar het ziekenhuis werd gezonden wegens sterke genua valga. Tot zijn twee en een halfde jaar was hij gezond. De overige gezinsleden zijn normaal. Zijn moeder had nimmer een miskraam. De jongen is de laatste 3½ jaar weinig gegroeid; hij is nu 35½ inch in plaats van 44. Zijn geestvermogens blijken ongestoord, het hoofd is goed gevormd; de handen, voeten en armen zijn infantiel. Hij heeft zeer sterke genua valga. De urine is geel van kleur, S. G. 1004—1014, bevat eiwit, geen cylinders. Na toediening van 6 gram ureum bevat de urine 1,9 pCt. ureum in plaats van 2,5—4 pCt. De bloeddruk is 100. Op een X-photo is de radiusdiaphyse aan het einde „wolzig”; de epiphyselijn is recht. Aan het benedeneinde van beide dijbeenderen ziet men resten van een oude beenbreuk! De sceletveranderingen zijn niet die, welke eigen zijn aan rhachitis. De grootere broosheid zou ook al hiertegen pleiten. Schrijver meent, dat hetzelfde agens de interstitieele nephritis en de sceletveranderingen heeft veroorzaakt; de gronden voor die meening worden echter niet medegedeeld. Van het diët kan dit agens niet worden afgeleid, want dit kind had in het voedsel volop antirhachitische en antiscorbutische elementen. Trouwens de ziekte komt voor bij pasgeborenen. De beenbreuken zijn waarschijnlijk veroorzaakt door afwezigheid van kalkzouten; de beenige trabekels waren vervangen door fibreus weefsel; vooral is dit het geval in de buurt van de epiphysen.